

Datum van indiening: 21 september 2022

Vraag om uitleg van de heer Dominiek Lootens-Stael aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Ondersteunende maatregelen die de VGC kan nemen om de slachtoffers van voorthollende inflatie en energieschaarste te helpen

De voorthollende inflatie en de energieprijzen die door het dak gaan, drukken zwaar op de samenleving en vooral op degenen die het kwetsbaarst zijn: ouderen en alleenstaanden.

Voor velen is hulp door het OCMW spijtig genoeg de enige uitweg. Onze sociale welvaartstaat heeft gelukkig de nodige vangnetten. Helaas is de situatie vaak zo geëvolueerd dat degenen die zich in de hangmat leggen vaker en beter worden geholpen dan degenen die occasioneel of onverwacht hulp nodig hebben.

De drempel naar het OCMW is voor velen vaak te hoog. Er is het (vals) gevoel van schaamte of onwetendheid over de mogelijke hulp die geboden kan worden.

In het Brussels Hoofdstedelijk gebied is het bovendien zo dat de tweetalige dienstverlening bij de lokale besturen en dan voornamelijk bij dat OCMW zeer veel te wensen overlaat. In heel veel gevallen kunnen Nederlandstaligen niet of zeer moeilijk terecht in hun eigen taal aan een OCMW-loket. Dit is een bijkomende drempel voor velen die door de huidige ontwikkelingen in moeilijkheden zijn gekomen. Zij voelen zich terecht achtergesteld.

Door verschillende lokale politici is reeds geopperd dat een 20ste Brussels OCMW voor de Nederlandstaligen een oplossing zou kunnen zijn. We begrijpen de redenering maar zien daarin niet de oplossing. De oplossing ligt in voldoende druk om de taalwetgeving te doen naleven. Nochtans heeft de VGC in deze een mogelijke rol te spelen. Door haar vele instellingen en haar verankering in het tweetalig hoofdstedelijk gebied, heeft de VGC een groot bereik naar verschillende mogelijke doelgroepen die in de problemen zijn gekomen of dreigen te komen. En welzijn is uiteraard een belangrijke bevoegdheid binnen het grotere kader van de Vlaamse Gemeenschap. De VGC dient echter niet in de plaats te treden van de OCMW's maar kan wel via haar kanalen de nodige informatie verspreiden en indien nodig mensen ondersteunen in hun contacten met het lokale OCMW. Het lijkt me aangewezen dat de VGC hiervoor een strategie opzet en een beleid uitwerkt.

Daarom mijn vragen:

1. Wordt er door de VGC aandacht besteed aan mogelijke signalen vanuit de samenleving waarbij blijkt dat mensen op zoek zijn naar hulp maar deze niet of onvoldoende vinden?
2. Wat kan en wil het College ondernemen om er voor te zorgen dat ook Nederlandstalige hulpzoekenden goed terecht komen bij de lokale OCMW's?
3. Wordt er door diensten van de VGC actief samengewerkt met de OCMW's om drempelverlagend te werken en het Nederlandstalig onthaal en de Nederlandstalige dienstverlening te versterken, bovenop de activiteiten van het Huis van het Nederlands in verband met taalcursussen?